

Türk Dövlətləri Təşkilatı Türk Universitetlər Birliyi rektorlarının 6-7 iyun 2023-cü il tarixlərində Səmərqənddə Özbəkistan İpək Yolu Beynəlxalq Turizm və Mədəni İrs Universiteti, Türk Universitetlər Birliyinə hazırda sədrlik

Türk dünyasında elmi necə inkişaf etdirməli...

*Əziz Sancarın
10 qiymətli tövsiyəsi*

“Türk Dünyasına vəfa və sevgi borcu olmayan bir türk yaxşı alım ola bilməz”

edən Azərbaycan Dövlət İqtisad Universiteti və Daşkənd Dövlət Şərqişunaslıq Universiteti ilə birgə xüsusi toplantı keçirilib.

Millet vəkili, təhsil eksperti Etibar Əliyev sosial şəbəkədə Nobel mükafatı laureati, Prof. Dr. Əziz Sancarın həmin toplantıda etdiyi çıxışın mətnini paylaşır. Türk Dünyası üçün son dərəcə dəyərli çıxışı təqdim edirik:

Əziz qardaşlar!

İlk olaraq bildirmək isteyirəm ki, Türk Dövlətləri Təşkilatına bağlı Türk Universitetlər Birliyinin toplantısında sizə müraciət etmək mənim üçün böyük qürur mənəbəyidir. Uzun müddətdir bir-birindən ayrı düşmüş türklerin bir araya gələməsi, güclərini birləşdirməsi, həm özlerinin, həm də dünyasının inkişafına töhfə vermək imkanı əldə etməsi, hər zaman gəncələr arzumuz olub. Ona görə də mən çox şadam ki, siz Türk Dünyasının Mədəniyyət Paytaxtı Səmərqənddə bir araya gəlib, milletimizin elm və təhsil problemlərini, bu problemlərin ortaq həll yollarını müzakirə edirsiniz.

Nobel mükafatını alanda hiss etdim ki, mən tekce özümü deyil, tekce Türkiyə Cümhuriyyətini deyil, bütün Türk Dünyasını təmsil edirəm, bunu bilirəm və bundan çox qürur duyuram. Amma eyni zamanda içimdə bir təssüf hissi var idi. Biz böyük sivilizasiyalar yaranan böyük türk milletiyik. Niye mən Nobel mükafatı alan ilk türk olmaliyam? Biz, öz tariximizlə fəxr edirik. Tarix kitablarında bizə öyrədirdilər ki, biz türklər böyük mədəniyyətlər yaratmışıq.

Düzünü deyim, mən ibtidai sinifdə, orta məktəbdə buna inanırdım. Amma liseyə, universite gedəndən sonra buna şübhə etdim və bu məndə bir maraq olaraq qaldı. illər sonra Qərb mədəniyyətlərinin əsərlərini oxudum və anladım ki, 750-1250-ci illər arasında Türk Dünyası elm dünyasının mərkəzi olub. Həqiqətən də biz böyük mədəniyyətlər yaratmışıq. Amma bir çox səbəblərə görə bundan sonra elmlə məşğul olmuşu dayandırıq və Avropa, Amerika Birleşmiş Ştatları bizi qabaqladı. Biz bunu həll etməliyik. Həqiqətən də göz qabağınadır ki, biz türklər son 500 ildə elmlə layiqincə töhfə verə bilməmişik. Bəs niye etmədik?

Bəzi insanlar “ağılli olmadığınızda görə” cavabını verirlər. Amma elmlə məşğul olmaq genetika və ya zəkaya aid deyil, ənənə məsələsidir. Yəhudi qardaşlarımız dünya əhalisinin 0,2% təşkil edir və elm üzrə yüzde 20% Nobel mükafatını alıblar. Onlar digər insanlardan daha ağıllıdır. Əslə deyil. Sadəcə onların mədəniyyətində elmə, təhsilə önəm verilir. Ona görə də biz bunu ənənəyə çevirməli və uşaqlarımıza erkən yaşda aşılamağa.

Xüsusilə sosial elm adamları

müşahidələrimə əsaslanaraq, Türk Dünyasında elmi inkişaf etdirmək, dünya ilə rəqəbat aparmak üçün nə etməli olduğumuzu ümmüleşdirmək istərdim:

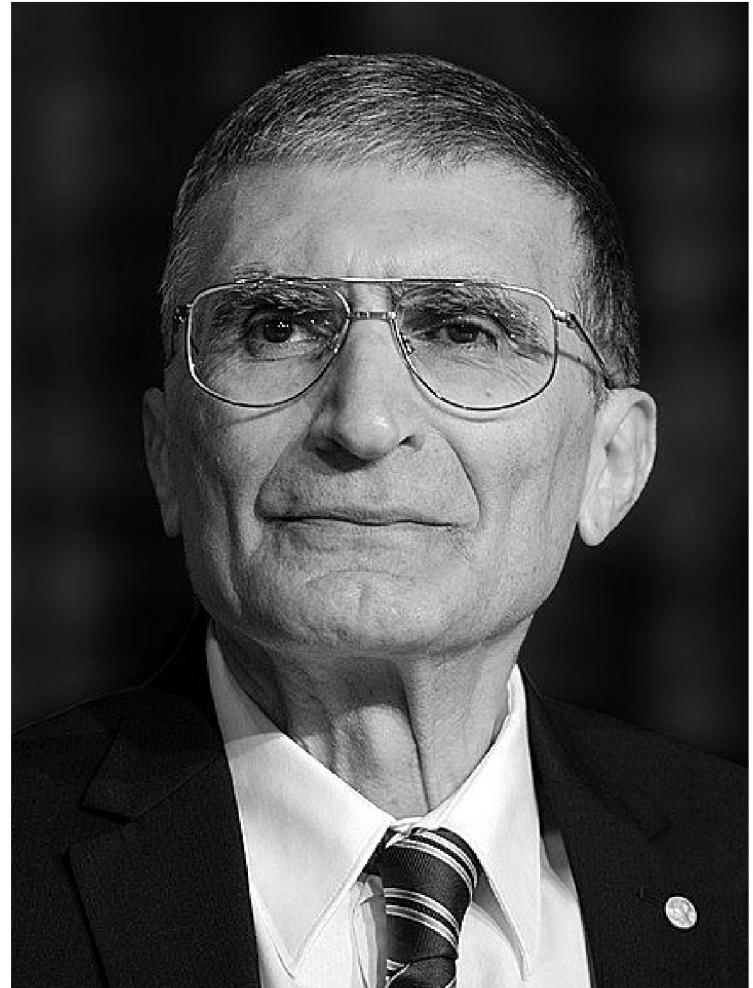
Birinciisi, elm ədaletin, azad düşüncənin və sorğu-sualın mövcud olduğu mühitlərdə inkişaf edir. Biz bunu unutmamalı və uşaqlarımıza bu ruhla, bu vərdişlə böyütməli, onlara bu mühiti təmin etməliyik. Elmdə azad düşüncə çox vacibdir. Türk Cümhuriyyətlərinə gedəndə məni mərasimlə qarşılıyır, böyük hörmət

rindən ehəmiyyətli dərəcədə fərqlənir. Onları qarışdırısan, əvvəl elm əziyyət çeker, etibarını itirir, irəliliyə bilməz, inkişaf edə bilməz.

Altıncısı, elm adamlarını din-dən və siyasetdən uzaq tutmaq lazımdır. Əger din və siyaset elm adamlarına müdaxilə edirsə, nəticə elmin yox olmasına gətirib çıxarar. Əslində, bunun ən gözəl nümunəsi kimi Uluq bəyin Səmərqənddə qurduğu rəsədxanannın taleyini göstərə bilərik. Dini və siyasi ifratçılıq, o vaxtlar dün-

Elmə bağlı vəzifələrə təyinat-larda da bu nəzərə alınır və bu vəzifələrə dünya və Amerikadan ən yaxşı kadrların getirilməsi üçün səy göstərilir.

Səkkizinciisi, insanlar elmlə məşğul olmağa başlayanda onlara azadlıq verilməli, “bunu et, bunu etmə” deyilməməlidir. Alim azadlıq istəyir. Onların bir şeyə marağı var və onu izleyir və siz ona bu barədə sərbəstlik verməlisiniz. Ömrünü buna həsr etdiyinə görə də, şübhəsiz ki, insanlığa faydalı bir iş görəcək-

bu məsələ üzərində işləməlidirlər. Getdiyim türk ölkələrində texnologiyaya əhəmiyyət verməyə başlanıldıqını gördüm. Texnologiya vacibdir, lakin fundamental elm olmadan texnologiya yoxdur. Avropadan, Amerikadan avadanlıq alıram, texnologiya düzəldirəm, patentim var kimi teşəbbüs-lərlə nə Türkiye, nə də Türk Dünyası yüksələ bilər. Bu mənim düşüncəmdir. Dünyada ad çıxarmaq istəyirik, bir güc kimi tənənnəməq istəyirik, başqları tərəfində idarə olunmaq istəmirik, elmlə məşğul olmaqliq, elmdə güclü olmaqliq ki, dünya bizi ortaya qoymuş elmlə tanışın. Unutmaq lazımlı deyil ki, biz çalışıqla, istehsal etdikcə üstün olacaqıq. Əks halda, üstünlük genetik deyil. Bütün insanlar bərabərdir.

Şübhəsiz ki, Türk Dünyasında elmi geriliyin çoxlu institusional və sosial səbəbləri var. Təəssüf ki, onların necə həll olunacağı yaxşı bilmirəm. Amma mə-

göstərisiniz. Bir insan olaraq, təbii ki, bu mənim xoşuma gelir. Amma bunlar elmdə baş verə bilməz. Mənimlə işləyən ən uğurlu alımlar və yetişdirdiyim ən uğurlu tələbələr mənimlə mübahisə edən tələbələr olub. Bu baxımdan biz, xüsusilə də azyaşlı uşaqlarımıza sərbəst düşünməyi, yaşıları, mənim kimi insanların dediklərinə tənqidlə yanaşmağı öyrətməliyik.

İkinciisi, biz fundamental elm-lər üstünlük verməliyik. Humanitar elm adamlarımız məndən inciməsin, onlara böyük hörmətim var, amma sizə deyim ki, biz fundamental elm-lərə sərmayə qoymalıq, uşaqlarımızın fundamental elm-lərə məşğul olmasına dəstək olmalıq, onlara özlərinə inam yaratmalıq.

Üçüncüüsü, biz oğlan və qızlarımıza eyni təhsil imkanını ver-məliyik. Başda Türkiye Cümhuriyyəti olmaqla, bütün türk cəmiyyətlərində bunun problem olduğunu fərqləndirəm. Bunu həll edə bilməsək, cəmiyyətimizin

ya miqyaslı elmi mərkəz olan bu rəsədxanaların dağılıması, alimlərinin dönya mühəndisliyi bölgələrinə qəçməsi ilə nəticələndi. Elm adamları dinə, əqidəyə qarışma-

dir. Bir sözə, alimə sərbəst şəkildə öz elmi məqsədlərini qoyub, onlara nail olmaq imkanı verilməlidir.

Doqquzuncusu, bütün bunlardan başqa, mənçə, Türk Dünyasına vəfa və sevgi borcu olmayan bir türk yaxşı alım ola bilməz. Mən elmə bir dərəcə kimi öz suallarına cavab tapmaq üçün daxil oldum. Bilmədiyimi öyrənmək üçün içəri girdim. Halbuki, mən elmlə məşğul olarkən, xüsusilə də yad ölkədə bir şeyi həmişə ağlımda saxlayırdım, heç vaxt unutmadım; düşünürdüm ki, burada təkə özümü deyil, Türk Millətinə təmsil edirəm. Və bu mənə həm güc, həm də məsuliyyət verdi. Hər dəfə bir işi etdiyimde düşünürdüm ki, mən bundan nə alacağam, Türk Milləti nə əldə edəcək? Və bu mənim üçün güc mənəbəy oldu.

Nəhayət, bildiyimə görə, Türk Universitetləri Birliyi Türk Cümhuriyyətlərinin universitetləri arasında tələbə və professor-müəllim heyətinin mübadiləsini təmin etmək və Türk Dünyasında ortaq tədris sahəsi yaratmaq üçün işlər aparır. Mən bunları yaxşı inkişaf tendendensiyaları kimi görürəm.

İstərdim ki, bunlar Türk Dünyasında birgə elmi araşdırmaları əhatə edəcək şəkildə genişlən-sin və Türk Cümhuriyyətlərinin idarəciliyinə bu fealiyyətlərə da-ha çox bündə ayırmagi tövsiyə edirəm.

“Nobel mükafatını alanda hiss etdim ki, mən təkçə özümü deyil, təkçə Türkiyə Cümhuriyyətini deyil, bütün Türk Dünyasını təmsil edirəm, bunu bilirəm və bundan çox qürur duyuram. Amma eyni zamanda içimdə bir təssüf hissi var idi. Biz böyük sivilizasiyalar yaranan böyük türk milletiyik. Niye mən Nobel mükafatı alan ilk türk olmaliyam? Biz, öz tariximizlə fəxr edirik. Tarix kitablarında bizə öyrədirdilər ki, biz türklər böyük mədəniyyətlər yaratmışıq”

nim başa düşdürüm odur ki, məliyyə sərmayeleri qoymaqdan da-ha çox elmi mühiti inkişaf etdirmək lazımdır. Uluq bəy, İbn-i Sina, el-Biruni yoxdan ortaya çıxmadi. O dövrde Türk Dünyasında elmi mühit var idi, yüzlərlə uğurlu alım var idi, elmə maraq çox idi və əhəmiyyət verilirdi. Eyni zamanda Uluq bəy və onun kimi Orta Asiya Qızıl Dövrünün digər alımları də Türk Dünyası elm adamları ile əməkdaşlıq edərək elmlə məşğul olurdular. Bu gün buntara əhəmiyyət versək, Türk Dünyasında elm və cəmiyyət inkişaf edərə, tərəqqi edərə.

Türk Dünyasındaki elmi geriliyin səbəblərini tapmaq və onların çare yollarını göstərmək üçün sosio-humanitar elm adamlarımızın birgə və etrafı araşdırılmalarına ehtiyac olduğu şübhəsizdir. Amma mən burada öz təvazökar

yarısını təşkil edən qadınlarımı-zın potensialından inkişaf yolunda yararlanma bilmərik, bu poten-sialı reallaşdırın cəmiyyətlərə rəqabət apara bilmərik.

Dördüncüüsü, uşaqlarımıza çox erkən yaşlarından eksperiməntlər aparmağı öyrətməliyik. Elm təcrübə etmək və öyrənilir, bunu unutmaq olmaz. Amerikaya gələndə Türkiye məni təhsil və nəzəri elm baxımından çox yaxşı yetişdirmişdi, amma təcrübədə çatışmazlıqlarım oldu. Bunu uşaqlarımıza erkən yaşda öyrətməliyik. Bu vərdiş halına gelməli və edərək öyrənilməlidir. Bunu sadəcə oxumaqla əldə edə biləməzsiniz.

Beşinciisi, siyaset və din elmlə qarışdırılmamalı, onları ciddi şəkilde ayrı tutmaq lazımdır. Siyaset, din və elmi qurumlar məq-səd və metod baxımından bir-bi-

malıdırlar. Bununla onlar cəmiyyətin böyük bir hissəsini kəndə qoyar və onlarda etibarsızlıq dütünsəsi formallaşar.

Yedinciisi, alımlarə ləyaqətə esaslanan imkanları təmin edilməlidir. Onları təyin etmək, yüksəltmək üçün yeganə meyar ləyaqət olmalıdır. Məsələn, mənim işlədiyim Amerikada sizin dünən etdiyiniz işlərə baxmırlar. Nobel mükafatını aldıqdan sonra dərc olunmaq üçün ilk məqələm rədd edildi. Amerikada işləyəcəksəsə əgər, dayanmadan işləyəcəksən və nəsə tapacaqsan. Onun ölçüsü budur. Başqa cüre sənə nə alımlar qulaq asır, nə də ABŞ Səhiyyə Departamenti kimi elmi fealiyyətləri maliyyələşdirən qurumalar. Ona görə də işini davam etdirməlisən. Davam etməsək, dəstəkləməyəcəklər, Nobel filan dinləməzler.